

13. III. 1996

10. *Okna*
Trialog zahájilo Moravskoslezské ND z Ostravy

Citová destrukce

PAVEL DOLEŽEL

BRNO. V pozměněné geometrii byl v neděli zahájen v Mahenově činohře již čtvrtý Trialog, přehlídka pražského, brněnského a bratislavského divadla.

Letos ponejprv přibýlo Moravskoslezské národní divadlo v Ostravě, které v režii šéfa činohry Juraje Deáka uvedlo zřejmě dobře usazenou inscenaci (premiéra v listopadu 1994) Pikniku od Williama Inge.

Inge, stejně jako třeba Nash, podnikal v padesátých letech psychosociologické sondy do života venkovských komunit Spojených států dramatickým způsobem, který byl divácky přijatelnější a (možná také) atraktivnější než způsob jeho nejslavnějšího kolegy Tennessee Williamse. Ani Deákova režie si nijak nelibuje v přehnaně psychologické manýře. Snaží se vyvážit příběh i propracování dramatických charakterů do kompaktního tvaru.

Zaběhnutý život Flo Owensové (Alexandra Gasnárková), jejích dvou dcer, krasavice Madge (Lenka Vlčková) a rozvíjející se „intelektuálky“ Millie (Tereza Bebarová), sousedky „odnaproti“ Heleny Pottsové (Marie Logojdová) i podnájemnice, stárnoucí učitelky Rosemary Seymourové (Veronika Forejtová

Veronika Forejtová jako Rosemary Sydneyová

Foto: Josef Hradil

vá) se vychýlí z neurčitého pocitu sladké, docela snesitelné nespokojenosti za jediný večer, kdy do něj vstoupí smolař a buřič Hal Carter (Pavel Nečas).

Autorem je tento večer v první části hry exponován téměř jako anamnéza všech zúčastněných. Režie to zřejmě respektuje a chce, aby pro citovou destrukci dramatických postav, k nimž patří ještě zakomplexovaný synek místního magnáta Alan Seymour (Jan Novák), a žvanivý obchodník Howard Bevans

(Zdeněk Forejt), byly vytvořeny (i za cenu zdlouhavosti) ty nejlepší podmínky v druhé části. Ta má pak už napětí i spád a Ingeovo poselství o síle mladého, vypočítavosti a konvencí nekaleného citu, který pomíjí fiktivní, či ryze pragmatické výhody, se dostává vcelku spolehlivě přes rampu.

Vřelé přijetí, které se ostravskému Národnímu divadlu dostalo, svědčí nejen o kvalitě inscenace, ale také o nepomíjivé přitažlivosti takových příběhů.